

четвъртък той е вече стратор.

ВидеГей

След миг младият момък изпъва напета снага пред гоенодаря си. Счите му искрят от щастие. Той не е вече парик. Той е вече свободен човек. Ще работи и ще откупи семейството си и стаса на баща си.

Царят ласкаво го потупа по рамото.

- Хитър момък си ти. Как се сети с това стадо... Сякаш ми беше прочел мислите. Но аз някъде съм те виждал...

- Един път ти вечеря у дома, царю честити. ~~Б~~ Беше на падалище из нашия край. Една вечер се беше залутал и загубил пътя. Имаше буря, дъжд...

- Да, да. Спомних си. Ами брат ти Драган порасна ли? Какво стана с баща ти, върна ли се скоро от службата при севаста?

Калоян имаше невероятно добра памет. Той можеше да си спомни и най-малката подробност из ранното си детство.

На
- Где оставихте императора? - се обърна царят към боляринът Николица.

- Пазят го в една шатра. Добре е окован.

Царят се навъси.

- Нали казах да се отнесете към него със всички почести? Махнете оковите му и го доведете тук.

След малко, върху светлия фон на отвора на шатрата, се изриза една висока стройна осанка. С дигнато чело, пленникът прекрачи входа и се спря на две крачки от него.

Всички вперват любопитно взор в него. Лицето на Бодуен е бледо и безстрастно. В дълбокия мърморен взор на спокойните му сини очи, отвреме навреме проблягва дъря на безкрайна печал. Долната устна на красивата му горда уста е леко издадена напред, в едва подчертано презрение.

Ето го най-сетне пред дивия варварин Механ... Как ли ще си